

— Fiindă-kă în minștălaă în kape lăumaă eștiă din mănele salte, înalțăă lăkruțăoră, petrareloră a totăă păternikă kădeteă kă aveă nemoie de șnăă ſearne ka d'o neatără de cherkare, kă kape să cherche omenirea; dap părțilele meă a zisă kă răzălaă a stată de-ștălaă de măltăă pe pămîntăă prin păkătăreia Evei și prin fiindă ſearneloră. Astă-felă dap, amă venită ka să kăpădă acheastă păkătăre, și tă eștiă ſearnele alăă kărbia kană kătă sălă ſărămă.

— Așa dap, zisse arkanuloră, tă vă plină de mănie și de șră?... Atâtă mai bine, kăcăi ne vomă lăpta totăă kă acaleașă arme!

— Biă armatăă kă îndrăpărea și kă ierbirea, zisse Iisusăă, și nă speskă nimikă... niciă kiapă ne tine.

— Nă mă șreștiă? stărișă Satana kă mi rapă.

— Nă, te plăngă.

— Shă pentruă che mă plănuřă?

Iisusăă se ștătă la nekrataleă arkanuloră kă o șvârcheauă și kă o înțistare nespusă.

— Fiindă-kă tă nă podă să ierbăști! zisse ellă. Shă, la acheastă simplă vorbă, totăă trăpălaă acaleaă de bronzăă se înfiopă ka similituba ne kape o atințe măna șnăă kopălaă.

— Ei bine, siă, siălaă omblăi saă siălaă lăi Dămnezeăă, priimescă lăpta, și tă ștăi mai bine dekătăă opă-kape kă mi s'a dată o mape pătere!

— Acheea d'a cherka ne omă... dap, prin es-teriindă aă kănnoskătăă kă nă ștă nimikă în pătinăă în kontra chelăă drpentă.

— Addă-dă a minte de Adamă!